

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.37.061/2011/5.szám

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Barabás Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ alperes ellen közigazgatási bírság tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Veszprém Megyei Bíróság 2010. november 3. napján kelt 2.K.21.054/2010/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Veszprém Megyei Bíróság 2.K.21.054/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

A Nemzeti Közlekedési Hatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága közúti ellenőre 2009. december 3-án a 8. számú főúton Rábfüzes térségében ellenőrizte a felperesi vállalkozás üzemeltetésében levő járműszerelvényt. Az ellenőrzés során a tachográf készüléket megvizsgálták, megállapították, hogy a tachográf készülékhez vezető úgynevezett páncélkábel elvágták és a mágneses impulzus jeladót, valamint a tachográf készüléket összekötő kábelbe egy manipulációra alkalmas eszközt építettek, amely a tachográf készülék által rögzítésre kerülő jeleket módosíthatta. Az eszközről és annak kiépítéséről fényképfelvételeket készítettek. A kiépített eszközt lefoglalták.

Az elsőfokú hatóság a 2009. december 22-én kelt ND/KJ/39/A/7403/3/2009. számú határozatával „az olyan manipulációs eszköz jelenléte a járművön, amely az adatok, illetve a kinyomtatott információk meghamisítására felhasználható lehet” megnevezésű jogszabálysértésért a felperest és a gépjárművezetőt egyaránt 400.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte a közúti közlekedéséről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20.§ /1/ bekezdés d/ pontja, /5/ bekezdése, a 156/2009.(VII.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 5.§ e/ pontja és a 4. számú melléklet J3. pontja alapján. A vontatóba olyan kapcsoló került beépítésre, mely a menetíró készülék szabályos működésének manipulálására szolgált, ezzel megsértésre került a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 3821/85/EGK rendelet (a továbbiakban: EGK rendelet) 15. cikk /8/ bekezdése is.

A határozat ellen mind a felperes, mind a gépjárművezető fellebbezéssel élt és az alperes a 2010. március 11-én kelt KH/MD/NS/A/141/2/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a gépjárművezetőre kiszabott közigazgatási bírságot törölte, a felperesre 800.000 forint közigazgatási bírságot szabott ki. Határozata indokolása szerint az EGK rendelet 15. cikk /8/ bekezdése tiltja a járművön olyan eszköz tartását, amely manipulálás céljára felhasználható lehet, ezért a hatóságnak nem kellett vizsgálni, sem bizonyítani, hogy a manipulálásra használatos eszközt ténylegesen használták-e, az arra alkalmas-e, mikor került beépítésre. A szankcionálást az eszköz járművön való jelenléte megalapozta. A gépjárművezető felelőssége nem került bizonyításra, elsődlegesen az üzembentartót terheli a felelősség, ezért csak a felperesi társaságot tartotta szankcionálhatónak. A tachográf készüléket 2009. november 9-én ellenőrizte a tachográf műhely, a vizsgálati jegyzőkönyv szerint az elvégzett vizsgálatok rovatban a tachográf műhely tanúsította, hogy a menetíró rendszeren idegenkezű beavatkozást nem tapasztalt. A vizsgálati jegyzőkönyv és az ellenőrzés között eltelt időpontban a manipulációs eszköz a járműbe beépítésre került, a felelősség a felperest terheli, mert a vizsgálati jegyzőkönyv kiállítását követően nem végezte el maradéktalanul a rendszeres ellenőrzési kötelezettségét.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, amelyet az elsőfokú bíróság annak megalapozatlansága miatt elutasított. Megállapította, hogy az EGK rendelet 15. cikk /8/ bekezdése a Kkt. 20.§ /1/ bekezdés d/ pontja, az R. 5.§ e/ pontja és 4. számú melléklete J3. pontja értelmében maga a készülék beszerelése, jelenléte jogszabálysértést valósít meg, mert tiltott olyan eszköz gépjárműben való tartása, amely alkalmas lehet a mérési eredmények befolyásolására. Ha a gépjárműben bármilyen olyan eszköz van, amely nem része a tachográf készüléknek, az a jogszabály megsértését jelenti és bírság kiszabását vonja maga

után. Nem kellett lefolytatni a hatóságnak bizonyítást arra, hogy az eszköz alkalmas volt-e a manipulációra és hogy a készüléket használták-e. Önmagában a gépjárműben az eszköz fellelése, beszerelt állapotában való jelenléte megalapozza a felperes felelősségét. A tachográf készüléket is ellenőrző tachográf műhely vizsgálati jegyzőkönyve idegenkezü beavatkozást nem tapasztalt a vizsgálati jegyzőkönyv 32. és 33. pontja alapján. Mindezekből következően nem volt jelentősége annak sem, hogy a felperes tudott-e a manipulációs eszköztől és hogy ki szerelte be azt a gépjárműbe. A Kkt. 46.§-a alapján a bírság kiszabása nem volt mellőzhető, mert a hatóság félrevezetésének szándéka megállapító volt, az eszköz beszerelésének célja is az volt, hogy a szabályszerű mérés eredményét befolyásolja. Az elsőfokú bíróság mellőzte a felperesnek a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát, mert szakértői bizonyítás nem volt szükséges annak vizsgálatára, hogy a készülék alkalmas volt-e a manipulációra és működött-e, használták-e. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a döntéshez szükséges körben, a releváns tények tekintetében a tényállást teljes körűen feltárta, törvényes és megalapozott határozatot hozott.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§

/1/ bekezdés alapján a tényállás nem került tisztázásra és a tényállás hiányosságait a bíróság sem orvosolta. A bíróság és a hatóság mindenféle bizonyíték és szakértői vélemény nélkül minősítette a beszerelt eszközt manipulációs eszköznek és fogadta el, hogy az valóban alkalmas manipulálásra. Szakértői bizonyítás nélkül ez kizárólag csak feltételezésen alapulhat. A hatóság megtévesztésének szándéka ezért egyértelműen nem állapítható meg, erre utaló adatokat nem is tártak fel az eljárás során. A hatóság nem bizonyította, hogy a tachográf készüléket manipuláló, erre alkalmas eszköz került feltárásra a gépjárművön. A jogszabályok nem értelmezhetők úgy - így sem az EKG rendelet 15. cikk /8/ bekezdése, sem az R. 5.§ e/ pontja, 4. számú melléklet J3. pontja -, hogy a bírságot elegendő lenne a gépjárműben az eszköz feltalálása. Utalt arra, hogy a vizsgálati jegyzőkönyv szerint idegenkezü beavatkozás nem volt tapasztalható a menetíró-, illetve sebességkorlátozó berendezés rendszerben. Nem vizsgálták, hogy a tachográf műhely pontosan milyen ellenőrzést folytatott le, a járművet milyen mélységig bontotta meg, és hogy az ellenőrzésének mi volt a célja. Nem hallgatták meg a közigazgatási eljárásban a tényállás tisztázása érdekében az üzemeltető képviselőjét, sem a gépjárművezetőt, akik tisztázhatták volna, hogy a felperesnek nem volt tudomása erről az eszköztől és hogy nem felelős az eszköz

elhelyezéséért. Álláspontja szerint a tényállás tisztázatlansága miatt a Pp. 336/A. § /2/ bekezdése alapján a bizonyítási teher is megfordult. A bizonyítási kötelezettségének a hatóság nem tett eleget.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az EGK rendelet 1. számú melléklet V. pontja részletesen tartalmazza, hogy a tachográf készüléknek milyen elemeket kell tartalmaznia, hogyan kell működnie és azt plombálással kell ellátni, hogy az ne lehessen manipulálható. Az eszköz beszerelése a szankcionálható tényállás megállapítására alapot ad. Nem kell vizsgálni, sem bizonyítani, hogy az eszközt használták-e, és hogy az működőképes-e.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ /2/ bekezdése és 275.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálja felül. A felperes által kifogásoltak kapcsán a Legfelsőbb Bíróság kiemeli, az ellenőrzés azt tárta fel, hogy a tachográf készülékhez vezető úgynevezett páncélkábel elvágásával a tachográf készüléket a jeladóval összekötő kábelbe építették be az eszközt, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy a rögzítésre kerülő jeleket, adatokat módosítsák. E ténymegállapítás önmagában alkalmas arra, hogy a beépített eszköz manipulálásra alkalmas, hisz a mágneses impulzus jeladó és a tachográf készüléket összekötő kábelbe került beépítésre, ezért alaptalan a felperesnek az a kifogása, hogy az eszköz manipulációra alkalmassága nem került bizonyításra. Önmagában a beszerelés helye, módja, az elhelyezése bizonyítja a manipuláció lehetőségnek tényét, az eszköznek erre alkalmas voltát. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra és ezért a szakértői bizonyítást megalapozottan mellőzte, mert azt a hatóságnak nem kellett bizonyítania, hogy az a készülék, amelyet beépítettek a páncélkábel elvágásával a készülékbe, ténylegesen használatra került-e, azt ki építette be. Önmagában a készülék jelenléte a járművön már megalapozza a bírság kiszabását az R. 4. számú melléklet J3. pontja és 5. § e/ pontja alapján.

Mindezek alapján alaptalanul kifogásolta a felperes, hogy a tényállás nem került tisztázásra és álláspontja szerint a tényállás csak szakértői bizonyítással, az üzemben tartó képviselőjének és a gépjárművezetőnek a meghallgatásával lett volna tisztázható a közigazgatási eljárásban, de a perben a szakértői bizonyítás nem lett volna mellőzhető. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a tényállás a döntéshez szükséges mértékben, a releváns

tények körében tisztázásra került, további bizonyítás lefolytatása, így szakértő bevonása nem volt szükséges, emiatt a Pp. 336/A.§ /2/ bekezdésének megsértésére sem került sor, a hatóságot bizonyítási kötelezettség a perben nem terhelte, a bizonyítási teher nem fordult meg. A bizonyítási teher átfordulásához nem elegendő, hogy a felperes vitassa a tényállás valóságát, a felperesnek ehhez olyan bizonyítékokat kell benyújtania, amelyek megalapozottan kétségbe vonják a hatóság által megállapított tényállást. A felperes a perben ilyen bizonyítékot nem tudott szolgáltatni, ezért a bizonyítási teher megfordulására nem került sor. A bizonyítás a Pp. 164.§ /1/ bekezdése alapján a felperest terhelte, neki kellett bizonyítania, hogy az alperes határozata a keresetlevélben kifogásolt okokból jogszabálysértő, azonban a peres eljárás során a felperesnek ezt bizonyítania nem sikerült. Az elsőfokú bíróság a felperes alaptalan keresetét ezért jogszerűen utasította el.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati perköltsége megfizetésére, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján. A felülvizsgálati eljárás illetékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ /1/ bekezdése határozza meg.

, 2011. november 21.

**Dr. Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Márton Gizella sk. előadó  
bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró**

A kiadmány hitelével

bírósági írnok